

Տ. ՎԱՐԴԱՆ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ՆԱՎԱՍԱՐԴՅԱՆԻ ՔԱՐՈՉԸ՝ ԽՈՍՎԱԾ Ս. ԷԶՄԻԱԾՆԻ ՄԱՅՐ ՏԱՃԱՐՈՒԽ ՍԱՐԿԱՎԱԳԱԿԱՆ ԶԵՈՆԱԳՐՈՒԹՅԱՆ ԱՌԻԹՈՎ

(25 դեկտեմբերի 2017 թ.)

Յանուն Հօր և՛ Որդւոյ և՛ Հոգւոյն Սրբոյ. ամէն:

Ցնծութիւնն է այսօր Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնում, ուրախութիւնն է պատել Սուրբ Աթոռի միաբանութեանը, հոգեւոր-կրթական հաստատութիւններին եւ մեր սիրասուն հավատացյալ ժողովրդին, որովհետեւ ամենքս վկաներն ենք մեր Եկեղեցու դարազնա պատմութեան մերօրյա զարթոնքին, երբ մեր Եկեղեցին շարունակում է բազում կոչեցյալների մեջ, Տիրոջ պատգամի համաձայն, զատել այն ընտրյալներին, ովքեր պիտի ծառայութիւն մատուցեն Տիրոջը:

Այսօր՝ Սուրբ Ստեփանոս Նախավկայի հիշատակութեան օրը, ով համաբրիստոնեական առաջին նահատակը դարձավ իր հավատքի վկայութեամբ, հավատարմութեամբ ու նվիրումով, մեր Եկեղեցին մի գեղեցիկ ավանդույթ է ձեւավորել, որով առաքելութեան եւ ծառայութեան հավատքով զինված անհատներ է ընտրում ու ընծայում Տիրոջ խորանի սպասավորութեան: Տերը, սիրելին՝, այսօր կանչեց այս քաջ, ավյունով լեցուն, ուժով ու եռանդով հարուստ երիտասարդներին, որպեսզի ծառայութիւն մատուցեն Տիրոջը՝ որպէս եկեղեցու ընտրյալ սպասավորներ:

Սիրելի՛ սարկավագ եղբայրներ, առաքելական ձեռնադրութեամբ դուք կանչվեցիք, որպեսզի Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնի անմեռ առաքելութեանը խառնեք ձեր ավյունը ծառայութեան եւ հավատքի ճանապարհով: Մի մեծ պատվի արժանացաք՝ միանալով միաբանութեան այն հավատքին եւ առաքելութեանը, որ Հայոց Հայրապետի առաջնորդութեամբ տարիներ եւ դարեր շարունակ սպասավորում է Աստծուն՝ Եկեղեցու ճանապարհով ծառայութիւն մատուցելով իր ժողովրդին:

Ծառայութիւնը, սիրելի՛ երիտասարդներ, դյուրին բան չէ, քանզի այն ուրարը, որ այսօր ձեր ուսերին դրվեց, խորհրդանշում է Տիրոջ ծառայելու լուծը: Արդարեւ, Տիրոջ լուծը կրել նշանակում է փշոտ ու դժվարին ճանապարհով ընթանալ, ժողովրդի եւ միջավայրի կողմից շատ

«Եկեղեցիք արդարոց եւ ժողովք ուղղափառաց այսօր գլխատակս քո տօնեմք» (շարական):

Սիրելի սարկավագ եղբայրներ, առաքելական ձեռնադրությամբ դուք կանչվեցիք, որպեսզի Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնի անմեռ առաքելությանը խառնեք ձեր ավյունը ծառայության եւ հավատքի ճանապարհով:

հաճախ չհասկացվել ու չընկալվել, եւ հարվածների թիրախ դառնալ: Սակայն, ինչպես մեր ամենքի հավատքի աղբյուր Հիսուս է ասում. «Ով Ինձ հավատա, երբեք չի ծարավի եւ հավիտենական կյանք կունենա» (Հմմտ. Հովհ. Դ. 14): Եթե ձեր հայացքը միշտ դեպի վեր՝ մեր փրկիչ Հիսուսը լինի, դուք ձեր հավատքի մղումով Աստծու հավատարիմ դեսպանները կլինեք երկրի վրա, կծառայեք մեր Եկեղեցուն, մեր ժողովրդին, կհարստացնեք Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնի առաքելութունը, որով եւ այդ լուծը կբաղցրանա ձեր կյանքում: Հիսուսին հավատացողը նրա հետ քայլում է նաեւ Գողգոթայի ճանապարհով: Դավաճանվելու եւ լքվելու եք ձեր ընկերներից, ձեր միջավայրից, սակայն եթե այսօրվա ձեր ուխտին՝ Հայաստանյայց Առաքելական մեր Սուրբ Եկեղեցու նվիրապետական այս կարեւոր հանգրվանին, հավատարմությամբ եւ հավատքով Հիսուսին միանաք, ապա ձեր կյանքի այդ բոլոր գողգոթայական քառուղիներում հարուստ կլինեք գտնելու: Այնտեղ գտնելու եք հավիտենական կյանքը, փրկության դուռը, որով արժանանալու եք Տիրոջ գովասանքին՝ Ավետարանի ձեր ընթերցանությամբ, ձեր խնկարկություններով, եկեղեցում ձեր ծառայությամբ:

Այս օրը, երբ մեր Եկեղեցին իր ժողովրդով, իր հոգեւոր դասով, իր նորոգ ձեռնադրյալ սարկավազներով նշում է Սուրբ Ստեփանոս Նախավկայի հիշատակության օրը, հենց այնպես ընտրված է, որովհետեւ, ինչպես Ղուկաս Ավետարանիչն է ասում Գործք Առաքելոց գրքում, սուրբ Ստեփանոսը կանչվել էր իր մյուս վեց եղբայրների հետ, որպեսզի սպասավորություն կատարեն հավատացյալների համար՝ ստանձնելով այն հոգեւոր ծառայությունը, որ չէին հասցնում կատարել առաքյալներն իրենց քարոզչության եւ աստվածային խոսքի վկայության պատճառով (Հմմտ. Գործք Զ. 2-4): Այդ յոթ սարկավազները պատահաբար չէին ընտրված: Գործք Առաքելոցում նշվում է, որ նրանք լի էին աստվածային շնորհներով եւ իմաստություն (Հմմտ. Գործք Զ. 8): Առաքելական շրջանում նորադարձ քրիստոնյաների այդ աստվածապարգեւ շնորհներն էին, որ նրանց մղեցին սխրանքի: Ուստի, սուրբ Ստեփանոս Նախավկայի տոնակատարության հիշատակության այս օրը մեզ համար հրավեր է՝ նորոգելու մեր ծառայության ուխտը ընտանիքին, միջավայրին, ազգին ու ժողովրդին, Եկեղեցուն եւ Աստծուն:

Սիրելի՛ նորընծա սարկավազ եղբայրներ, մաղթում ենք, որ ամեն անգամ Պատարագ մատուցելիս, Ավետարան ընթերցելիս, մեր ճշմարիտ Տիրոջ եւ Փրկչի՝ Հիսուս Քրիստոսի հավատքով եւ նրա հետ միություն

կատարյալ գիտակցություն, ձեր կյանքում Հիսուս խոսի, եւ ձեր շուրթերից Հիսուս հորդի ու տարածվի հավատացյալների սրտերում ու հոգիներում: Մաղթում ենք, որ յուրաքանչյուր անգամ, երբ բուրվառը վերցնեք ձեր ձեռքին եւ խնկարկոթյուն կատարեք՝ որպէս աղոթքի քաղցրահունչ արտահայտություն, ձեր սրտի, մտքի եւ հոգու աղոթքը միանա մեր հավատացյալների աղոթքին եւ բարձրանա առ Աստված՝ ձեր կյանքի ճշմարտության ընթացքով:

Այս առիթով շնորհավորում ենք ազգիս Վեհափառ Հայրապետին, որ դարձյալ առիթն ունեցանք մեր Եկեղեցու եւ մեր Սուրբ Աթոռի առաքելության վերածնության վկաները դառնալու՝ օրեր առաջ քահանայական ձեռնադրությամբ եւ այսօր՝ սարկավագների ընծայումով:

Վեհափառ Տեր, մենք ամենքս՝ որպէս Սուրբ Էջմիածնի հավետ ծառաներ, ուխտ ունենք Իջման սեղանի առջեւ եւ, հազար փառք Աստուծո, որ Ձեր իմաստուն առաջնորդությամբ մեր հոգեւոր-կրթական հաստատությունները նոր ավյուն են բերում՝ համալրելով միաբանության շարքերը նոր սխրանքների, հավատքի, մեծ գործերի պատրաստ երիտասարդներով՝ ամենքիս ծառայությամբ կյանքի կոչելու Ձեր առաջնորդության տեսիլքը: Մեր շնորհավորանքներն ենք ուղղում բերել այս երիտասարդների պատրաստության համար իրենց ջանքն ու քրտինքը խառնած դասախոսներին եւ տեսչության անդամներին:

Շնորհավորում ենք նրանց ծնողներին, որոնք ընծայել են իրենց զավակներին ազգի եւ Աստծո ծառայության համար:

Մեր շնորհավորանքները նաեւ Սուրբ Էջմիածնի միաբանության բոլոր սարկավագներին եւ միաբան հայրերին: Մաղթում ենք, որ Տերը մշտապէս իր կենդանի ներկայությամբ փառավորվի մեր կյանքում, եւ ծառայության ոգին, մշտապէս անցնելով դժվարությունների միջից, հարուստուն առնի, երբեք չվհատեցնի ու հուսահատեցնի մեր երիտասարդներին, ովքեր դեռ քահանայական սուրբ օծում ստանալու պատրաստության շրջան պիտի անցնեն եւ որպէս կատարյալ աստվածային անօթներ՝ իրենց ծառայությունը պիտի բերեն մեր Սուրբ Եկեղեցուն:

Սիրելի՛ հավատացյալ ժողովուրդ, մաղթում ենք, որ մեր կյանքում ամրանա հավատացյալ, մարտիրոսության պատրաստ, հավատքի վկա համայնքը, որին մեր Եկեղեցին իր հավիտենական ընթացքի մեջ կառաջնորդի աղոթքով եւ փառաբանական երգերով:

Շնորհք, սէր Տառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի եղիցին ընդ ձեզ եւ ընդ ամենսեանս. ամէն: